

Armastus enda vastu on see kui julged eluga edasi minna, olgu seis milline tahes. Lähed armastades, usaldades, teadmata mis tulevik võib tuua, kuhu tee sind ka ei vii. Uued teed ootavad käimist ja teid mida käia on lõputult. Õiged teid valida on omaette oskus aga kuulata võiks oma enese südame häält.

Ette mõelda pole mõtet, olnud kahetseda ka ei tasuks. Olla kohal igal momendil ja anda endast parim just sel hetkel. Ei saa kallimasse lihtsakäeliselt suhtuda aga ei saa ennast ka ära unustada, sina oled enda mina A ja O. Kui on uus sisemine hingamine toimunud ja elukaaslasest on ajapikku märgatavalt lahku kasvatud siis tuleb minna teele. Armastad teda kindlasti edasi ja jagad soojust aga ei saa ennast selles armastuses ära unustada. Tuleb liikuda, isegi siis kui teise poole selline armastus pole veel otsas.

Armastus liidab inimesed üheks tervikuks, armastus teeb kõik võimalikuks. Armastad ka neid kes sinu tunnetele ei ole vastanud, esialgu tundub see valus aga just läbi kõigi tunnete tuleb minna. Tõeline armastus ei saa haiget teha, armastus on vabadus. Vabadus armastada kõike sellisena nagu see on, sest kõik ongi üks suur armastus või armastuse puudus. Haiget teeb armastuse puudus, mitte armastus. Tühimik täita uuesti armastusega mis parandab vanad haavad. Kõik mis meil pakkuda on, oleme me ise. Oleme armastusest loodud, oleme üks tervik.

Täna nägin ma valgust, uue elu algust.
Kõige algava algus, päikese särana valgun.

Taevasse vaatan, südamel head palun.
Olen see kes olen ja taeva teel ma asun.

Olen armastusest loodud, olen tervik loomus.
Olen see kes olen, olen üks taevane olend.

Vaatan, toetan, olen, olen rahu algus.
Ülendav vägi, allikas ja armastuse valgus.

Tänu ja armastusega,
[Hingetee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)